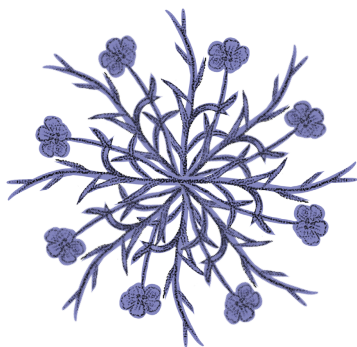

hartija

rađanja

Nevena Ilić

// Nevena Ilić / Rađanja / Edicija Lan // Izdavač / Hartija @FMK /
Karadorđeva 65 / 11000 Beograd, Srbija // kontakt@hartija.xyz /
<https://hartija.xyz> // Glavni i odgovorni urednici / Niks Božović /
Milena Stepanović / Miloš Mijanović // Pod mentorstvom / Isidora
Nikolić / Ivana Radmanovac // Grafičko oblikovanje / Niks Božović //
Ilustracije / Miloš Mijanović // Štampa / Matrijaršija // Tiraž / 10 //

čas vajanja

Šta radiš to, viče tata
Skidaj te prste s prozora!
Sad sam oprao kola

Dobro, kažem tiho
I krišom zalepim slinu

nesanica

Tiho noći moje zlato spava
Pevala mi je majka

Noći više nisu tihe
Zlato više ne spava

rekli ste o meni

Da smo u keniji, lovili bi te u safariju

I –

Mogao bih da te gledam

Duže od slučajno

suši

Budim se s mačkom u krilu
Naručimo suši, jedemo

Sve ređe si kod kuće

Naravno da gledam njene slike na Instagramu
Posebno one što joj lajkuješ

sneg

U Makenzijevoj konji jašu na oblacima
Nokti mi nikad nisu bili kraći, a šaka bleđa
Mama mi šalje slike mačka
Po sivom krznu su popadale pahulje

dupleks u predgrađu

Čemu obigravanje

Traži me tamo gde znaš da ću biti

Nađi me

U oblačnom danu

U starom duplexu u predgrađu

Nađi me kako čitam Kortasarove školice

Voli me kao što se voli Maga

Nađi me

Toplu

∞ Tek izašlu iz tuđeg zagrljaja

Čemu obigravanje

Ne laži da su ti drugi važniji od mene

Pronađi me

Donesi mi odblesak sunca

Makar ga sebi izvadio iz oka

zgrada do reke

Komarci zimi ujedaju drugačije
Ujedaju prste, kod zglobova
Kožu između prstiju
Sve ono što ne može da se počese

Noću Raid pomaže da se spava
Kao i tvoje toplo telo koje me čuva od ujeda
Čak i kada mi u krevetu
Okreneš leđa

rađanja

Sve vreme bila sam u tvojim rebrima
Izbacio si me jedne zime

Izrasla sam čista iz tvog sna
Desila sam ti se poput praznika

Hranio si me rukolom iz tvoje bašte
Poželeo moje ruke na tvojoj zemlji
Da sade
Donose vodu
Deci nazuvaju cipele

10 Prizivam te
Ako me ne vratiš u svoja rebra
Moje ključne kosti više neće rađati naše pesme

dejt u svemiru

Sinoć su se zvezde padalice sručile
Na naše zaljubljene glave

Naša sazvežđa spojila su se u poljubac
Mesec je nežno okrenuo glavu

Crna rupa čežnje uvukla je naša tela
I izbacila ih u početak Velikog praska

Poklonio si mi novu granu vremena
Ponela sam je kući da izraste

okeanide

Živeli smo u kući od kamena
Na krovu smo čitali knjige
Sunčali se, vodili obične razgovore

Kamene zidove obojili smo u belo, vrata u plavo
U sobe uneli krevet i stolice, dve čarobne lampe

Noću smo na zidove projektovali reči i crteže
Prizvali morske nimfe koje su se držale za ruke
Igrale oko nas

A kad su završile svoj vazdušni ples
I mene su povele sa sobom
Nazad u vodu

noćne misli

Kad se more giba prevrćem se u postelji
Umorna sam kao mesec u noći boje deteline
Čekam jutro da zakrstariš mojim izmučenim telom

plava haljina

Podočnjaci, vene i kapilari na mom telu
Poput jorgovana u dolini Ibra

Ispod plave haljine skrivam nadolazeću smrt
I tvoju decu koju, bojim se, nikada neću roditi

